

DECIZIA nr. 121 / 2007

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Directia Controlului Fiscal asupra contestatiei indreptata impotriva procesului verbal de verificare, prin care se stabilesc obligatii fiscale suplimentare formate din: impozit pe profit si TVA de plata, cu accesoriile aferente.

Intrucat in Referatul de propuneri de solutionare a contestatiei s-a mentionat ca actul atacat a fost transmis organelor de urmarire si cercetare penala pentru stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite, prin Decizia din 2003 s-a dispus suspendarea solutionarii contestatiei formulate pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, pentru obligatiile fiscale suplimentare contestate.

DGFP a primit de la Parchetul de pe langa Judecatorie, copie de pe Rechizitoriul privind administratorul petentei.

In conformitate cu art. 205 (1) din O.G. nr. 92/24.12.2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, "Contestatiile depuse inainte de intrarea in vigoare a prezentului cod se solutioneaza potrivit procedurii administrativ - jurisdictionale existente la data depunerii contestatiei".

Incepand cu data de 14.01.2001 actiunile societatii au fost concesionate integral asociatului unic caruia i s-a predat si arhiva societatii, cu proces verbal, prin urmare subliniaza ca singura persoana indreptatita sa reprezinte societatea contestatoare este administratorul societatii la data contractului si nu fostul administrator.

Considera ca obligatiile fiscale suplimentare contestate stabilite de organul de control prin procesul verbal atacat nefondat au fost puse in sarcina administratorilor societatii din diferite perioade, corect ar fi fost impunerea societatii ca persoana juridica.

Se arata ca cei doi fosti administratori nu au certitudinea realitatii constatarilor organului de control intrucat nu mai detin arhiva societatii pentru a putea verifica cele constatate.

In legatura cu obligatia de plata a TVA organul de control nu a dovedit data depasirii plafonului impus prin act normativ, care sa permita considerarea societatii ca platitor de TVA.

Mentioneaza ca unele din masurile dispuse in procesul verbal sunt prescrise, in conformitate cu OG nr.70/1997 privind controlul fiscal termenul de prescriptie fiind de 5 ani de la data producerii prejudiciului fiscal.

In procesul verbal atacat se mentioneaza ca verificarea a fost efectuata ca urmare a adresei primita de la Politia si s-a procedat la stabilirea prejudiciului creat bugetului de stat de catre petenta, prin neinregistrarea in evidenta contabila a 2 facturi fiscale. Politia a pus la dispozitia organului de control si contractul de consignatie din 25.01.1999. .04.1999 si de catre Mihalcea Marian Iulian in perioada 24.04.1999-13.01.2000.

In data de 01.02.2000, s-a incheiat un proces verbal prin care s-a procedat la predarea catre actualul administrator a evidentei contabile intocmite, a actelor de constituire a societatii si a documentelor cu regim special.

Cu privire la impozitul pe profit, fata de sumele contestate organul de control a constatat urmatoarele:

- Potrivit contractului de consignatie, petenta primeste in regim de consignatie marfa constand in ingrasaminte chimice. Pretul de vanzare al marfurilor catre terti, potrivit contractului de consignatie, este cel franco-fabrica, la data livrarii plus un procent de 12%

ce reprezinta valoarea comisionului. In baza contractului mentionat cealalta societate livreaza marfa, in regim de consignatie catre petent cu o factura care nu este inregistrata in evidenta contabila a petentei, fapt pentru care s-a stabilit la control impozit pe profit, cu majorari si penalitati de intarziere;

- Factura fiscala de livrare, reprezentand contravaloarea a 108 tone ciment, nu a fost inregistrata in evidenta contabila a petentei, fapt pentru care s-a stabilit impozit pe profit, cu majorarile de intarziere si penalitatile de intarziere aferente.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata, fata de sumele contestate organul de control a constatat urmatoarele:

- Petenta nu figureaza inregistrata ca platitor TVA in evidenta D.G.F.P. Galati, desi aceasta a obtinut in anul 1999 o cifra de afaceri superioara plafonului de 50 milioane lei;
- In baza contractului de consignatie, petenta livreaza marfa tertilor contra unui comision in cota de 12% aplicat asupra valorii marfurilor lasate in consignatie. La valoarea totala a comisionului perceput de petenta s-a calculat TVA de plata, cu majorari de intarziere si penalitati de intarziere;
- Factura fiscala de livrare, reprezentand contravaloarea a 108 tone ciment, nu a fost inregistrata in evidenta contabila a petentei. Ca urmare s-a stabilit de organul de control TVA de plata, cu majorari si penalitati de intarziere.

Prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei semnat de conducatorul organului constatator se mentine punctul de vedere de vedere exprimat in procesul verbal de control, propunandu-se respingerea contestatiei ca neintemeiata, aratandu-se in plus ca urmare a verificarii efectuate si stabilirii prejudiciului adus bugetului de stat potrivit actelor puse la dispozitie de organele de politie, un exemplar din actul de control a fost trimis acestui organ in vederea solutionarii caracterului infractional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligatiilor datorate si contestate, potrivit principiului de drept conform caruia "penalul tine in loc civilul", asa cum este stipulat in art.19, alin.(2) din Codul de Procedura Civila.

In Referatul cu propuneri de solutionare se precizeaza ca determinarea obligatiilor fiscale datorate bugetului de stat s-a facut potrivit prevederilor Legii nr.64/1999 pentru aprobarea O.G. nr.70/1997 privind controlul fiscal care la art.25 prevede: "termenul de prescriptie pentru stabilirea impozitelor si a diferentelor de impozite este de 10 ani in caz de evaziune fiscala stabilita printr-o hotarare judecatoreasca definitiva".

Cauza supusa solutionarii consta in a stabili daca obligatiile suplimentare la impozit pe profit si TVA, impreuna cu accesoriile aferente, au fost stabilite corect de catre organul de control.

Referitor la obligatiile fiscale privind **impozitul pe profit stabilit suplimentar si accesoriile aferente**, s-a constatat ca impozitul pe profit, majorarile de intarziere si penalitatile de intarziere aferente au fost calculate cu respectarea prevederilor contractului de consignatie, in care se stipuleaza ca petenta primeste in regim de consignatie marfa constand in ingrasaminte chimice, pe care o vinde la un pret stabilit prin aplicarea unui procent de 12% ce reprezinta valoarea comisionului la pretul franco-fabrica de la data livrarii. Intrucat petenta nu a inregistrat in evidenta proprie factura fiscala primita, organul de control a procedat la stabilirea profitului impozabil pe baza intelegerii dintre parti, respectiv s-a aplicat procentul de 12% la valoarea fara TVA a facturii, iar mpozitul pe profit s-a obtinut prin aplicarea cotei legale de 38%, la care s-au calculat majorari de intarziere si penalitatile de intarziere. De asemenea, s-a calculat impozit pe profit, cu majorarile si penalitatile de intarziere aferente, datorita faptului ca petentul nu a avut inregistrata in evidenta contabila factura fiscala de

livrare, reprezentând contravaloarea a 108 tone ciment. Profitul fiscal a fost stabilit de organul de control ca urmare a neînregistrării facturii fiscale menționate, după estimarea cheltuielilor aferente. Impozitul pe profit s-a obținut prin aplicarea cotei legale de 38%.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 4 alin.(1) din O^{ordonan}ței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, cu completările și modificările ulterioare, care stipulează:

“Profitul impozabil se calculează ca diferen^{ța} între veniturile din livrarea bunurilor mobile, a bunurilor imobiliare pentru care s-a transferat dreptul de proprietate, servicii prestate și lucrări executate, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, la care se adaugă cheltuielile nedeductibile”.

În conformitate cu art. 2 alin.(2), “Cota de impozit pe profit este de 38%, cu excep^{ția} iile prevăzute în prezenta o^{ordonan}ței”.

Menționăm că nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației susținerea societății contestatăre că unele din măsurile dispuse în procesul verbal sunt prescrise, motivând că termenul de prescripție este de 5 ani, în conformitate cu OG nr.70/1997 privind controlul fiscal. În speta se aplică prevederile art. 25 din OG nr. 70/1997 privind controlul fiscal, conform căruia “Termenul de p^{re}scripție pentru stabilirea impozitelor și a diferen^țelor de impozite este de 10 ani, în caz de evaziune fiscală”, întrucât impozitul pe profit stabilit suplimentar a fost generat de nerespectarea art. 5 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, care stipulează: “Contribuabilii sunt obliga^{ți} să declare cu sinceritate veniturile realizate, bunurile mobile și imobile aflate în proprietate sau o^{bi}ținute cu orice titlu legal, precum și alte valori care generează titluri de c^{rean}șă fiscală.[...]”. În consecință, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată la acest capăt de cerere.

Referitor la **taxa pe valoarea adăugată, împreună cu accesoriile aferente, în fapt**, organul de control a constatat că petentul a obținut în anul 1999 o cifră de afaceri superioară plafonului de 50 milioane lei și, ca urmare, a calculat TVA de plată aferent comisionului de 12% aplicat în baza contractului de consignatie, precum și cea aferentă facturii fiscale de livrare, emisă de petentă, dar neînregistrată în evidența contabilă a petentei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 5 lit.a) din OG nr.3/1992 republicată, privind taxa pe valoarea adăugată, care stipulează:

“O^{bliga}țiunile cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se împart, din punct de vedere al regulilor de impozitare după cum urmează:

a) o^{bliga}țiuni impozabile obligatoriu, la care se aplică cota stabilită prin prezenta o^{rdon}anței. Pentru aceste o^{bliga}țiuni, taxa se calculează asupra sumelor o^{bi}ținute din vânzări de bunuri sau prestări de servicii, la fiecare stadiu al circuitului economic, până la consumatorul final inclusiv.

Din taxa facturată corespunzător sumelor reprezentând contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate se scade taxa aferentă bunurilor și serviciilor a^{hizi}onate, destinate realizării o^{bliga}țiilor impozabile”.

Susținerea petentei că “organul de control nu a dovedit data depășirii plafonului impus prin act normativ, care să permită considerarea societății ca platitor de TVA”, nu reprezintă o dovadă că acesta a ajuns la o concluzie incorectă. Mai mult, din analiza prezentei la bilanțuri s-a constatat că petenta nu a depus nici un bilanț în anul 1999, deci petenta nu aduce nici un motiv care să susțină solicitarea acesteia de a nu fi considerată platitor de TVA. În consecință, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată și la acest capăt de cerere.